

Випадки з практики

УДК 116 - 018.2 - 056.7

I.Y.Oлійник, T.A.Рудий

СИНДРОМ МАРФАНА

Кафедра патологічної анатомії та судової медицини (зав.- проф. В.С.Прокопчук)
Буковинської державної медичної академії

Резюме. Описано два випадки синдрому Марфана у чоловіків 18 і 26 років. Діагноз поставлений на основі огляду трупів після раптової смерті, даних судово-медичних розтинів та некропсії.

Ключові слова: синдром Марфана, аневризма висхідної аорти, розрив аневризми.

Вступ. Синдром Марфана (або вроджена мезодермальна дисплазія) – це спадкове системне захворювання сполучної тканини, в основі якого лежить порушення синтезу колагену та депонування його незрілих (розвчинних) фракцій схильних до розпаду на метаболіти, що вміщують оксипролін [4,5,7].

На генетичний характер захворювання вперше звернув увагу Веве [11]. Вважають, що основним у даній патології є дефект фібриліну, який зв'язаний з геном FBN, що кодує ці фібрили і знаходиться в короткому плечі 15 хромосоми, локус 21.1 [10].

Для хворих із синдромом Марфана типовими є високий зріст і довгі тонкі кінцівки (особливо дистальні їх відділи). Часто відмічаються сколіоз, кіфоз, лійкоподібна або кілеподібна грудна клітка, долігоцефалія, вузьке лице, високе дугоподібне піднебіння, плоскостопість. Зміни з боку очей проявляються у вигляді деформації кришталика, міопії, відшарування сітківки, гетерохромії райдужки. Виявляють розширення висхідної частини аорти з розвитком розшаровуючої аневризми або недостатність серцевих клапанів.

Захворювання проявляється уже в дитячому віці, але більшість пацієнтів – молоді люди. Часто хвороба призводить до ранньої інвалідності і смерті; виявляють її з однаковою частотою у чоловіків і жінок [7,8]. Смерть хворих настає від хронічної серцево-судинної недостатності або внаслідок розриву стінки аорти [6,9].

Домінантний характер успадкування передбачає, як один із механізмів природного добору, наявність стертих форм захворювання [3], діагностика яких є досить складною. Більшість біохімічних критеріїв, які пропонують для діагностики синдрому Марфана, неспецифічні, а визначення оксипроліну трудомістке, і не може бути використано для широких досліджень [1,2,8]. Близько 40% хворих мають стерту форму захворювання, за якої відсутні виражені зміни в якій-небудь системі органів [3,7].

Мета дослідження. Узагальнити дані літератури і результати власних спостережень синдрому Марфана з метою вивчення можливостей ранньої діагностики стертої форми синдрому, при якій основною ознакою є неспецифічні зміни в серцево-судинній системі.

Матеріал і методи. Матеріалом для дослідження була судово-медична експертиза

двох випадків раптової смерті у чоловіків з використання некропсії та гістопатологічного дослідження.

Результати дослідження та їх обговорення. Наши спостереження стосуються двох випадків раптової смерті чоловіків 18 і 26 років, тіла яких були направлені для судово-медичної експертизи і встановлення причин смерті та діагнозу.

1. Судово-медичне дослідження тіла громадянина Л., 1972 року народження (акт судово- медичного дослідження № 50 від 21.01.1998 р.).

На розтині встановлено наступне: грудна клітка неправильної плоскої форми з лійкоподібним западінням у нижній третині. Кістки верхніх та нижніх кінцівок без особливостей. М'язи обох кистей рук атрофічні, а обидві стопи деформовані у вигляді западання середніх їх частин.

У порожнині перикарда 600 мл рідкої крові та темно-червоних згустків. Листки серцевої сумки гладенькі, блискучі. Серце розмірами 19 x 12 x 10 см, масою 620 г. На дотик щільне. Серцевий м'яз на розрізі повнокровний, неоднорідний, нерівномірного кровонаповнення. Товщина міокарда лівого шлуночка 1,8 см, правого – 0,6 см. Сосочкові та трабекулярні м'язи потовщені, клапани серця потоншені, гладенькі, блискучі (рис.1). Порожнина лівого шлуночка збільшена в розмірі. Інтима аорти блискуча, світло-жовта, містить поодинокі овальні та довгасті білувато-жовті бляшки розмірами до 0,5 x 0,5 см. У надклапанній частині аорти, в задньо-правій її частині, стінка розшарована та просочена кров'ю. Виявлено щілиноподібний циркулярний розрив аорти по задній поверхні в місці розшарування довжиною до 0,8 см. Краї розриву інфільтровані кров'ю. Розрив виходить у перикардіальну сумку. Кося розмірами 19 x 12 x 6 см, повнокровна, дає незначний зскрібок пульпи.

Рис.1. Загальний вигляд мітрального клапану громадянина Л.
(акт суд.-мед. досл. №50). 36x56

Дані мікроскопічного дослідження (акт № 74 від 03.02.1998 р.): у печінці – шокові зміни, розширені синусоїди та зерниста дистрофія гепатоцитів. У легенях – повнокров'я, крововиливи, набряк. В аорті – краї розриву просочені кров'ю, відмічено еластоліз та фрагментацію вікончастих мембрани. На інших ділянках аорти розплавлення еластичних волокон, чергування вогнищ атрофії і гіпертрофії м'язових волокон і їх розриви, потовщення інтими.

Міокард – дистрофічні зміни м'язових волокон, набряк строми, розширення судин. Нирка – шокова, повнокров'я капілярів юкстамедулярної зони, дистрофічні зміни епітелію канальців.

2. Другий випадок стосується тіла громадянина Б., 1981 року народження (акт судово-медичного дослідження № 515 від 04.09.1999р.).

Встановлено, що грудна клітка плоско-циліндричної форми, пружна при стисканні. Верхні і нижні кінцівки розвинені правильно.

Навколосерцева сумка ціла, в її порожнині міститься біля 1000 мл крові. Внутрішня поверхня її гладенька, бліскуча. Серце конічної форми, розмірами 11x9x6 см, масою 280 г. Товщина стінки лівого шлуночка 1,8 см, правого – 0,4 см. Клапани серця гладенькі, бліскучі, потоншені. Прозір вінцевих артерій вільний. Стінка аорти у висхідному відділі дуги мішкоподібно розширені по задньо-лівій поверхні, з утворенням заглибини в стінці розміром 4,5x5x3,5 см. На 2 см вище від півмісяцевих клапанів аорти розрив стінки аорти орієнтований паралельно до її клапанів, неправильно-лінійної форми довжиною 5 см; край розриву інтенсивно просочені темно-червоною кров'ю, розшаровані.

Рис.2. Гістологічний препарат аневризматично зміненої стінки аорти громадянина Б. (акт суд.-мед. досл. №515). Гематоксилін-еозин. 36.х140

Мікроскопічно (акт № 824 від 04.10.1999 р.): стінка аневризматичного мішка аорти представлена ослизлою тканиною, еластика майже відсутня (рис.2). До інтими прилягає шар проліферувальних міофібробластів. Всі тканини просякнені кров'ю. Міокард - без особливостей. Наднирник – без змін. Кося, печінка, нирки – шокові зміни. У мозку – набряк його тканини.

В обох випадках безпосередньою причиною смерті став розрив стінки розшаровуючої аневризми висхідного відділу аорти з наступною тампонадою серця.

Література. 1. Бочкова Д.Н., Артамонова Н.П., Кузьмина П.И. и др. Пролапс митрального клапана как симптом наследственных заболеваний // Вопр. охр. мат. – 1979. -№10.-С. 47-53. 2. Гарбузов В.В. Клинико-биохимическое изучение синдрома Марфана: Автореф. дис. ... канд. мед. наук – Л., 1973.- 28 с. 3. Гофман В.А., Коробейникова С.А., Могилевский Р.Э. О клинической симптоматике стертых форм синдрома

Марфана // Клин. мед. – 1979. - №6. -С. 90-92. 4. Еремеев В.Г., Визир О.О., Проняева И.И. Особенности диагностики стертый формы синдрома Марфана // Лікарська справа. - 1996. -№7-9, - С.145-147. 5. Казначеева В.П., Лисиченко О.В. Клинико-генетическое обследование больных с синдромом Марфана. // Научная конф. по клинической генетике: Материалы. –М., 1971, - С. 9-11. 6. Козлова С.И., Семенова Е.С., Демикова Н.С., Блинникова О.Е. Наследственные синдромы и медико-генетическое консультирование. – М., 1987. -С.110-111. 7. Кульгаг В.Н., Кунаков Ю.И., Денисов С.Г. и др. Диагностика синдрома Марфана у лиц молодого возраста // Терапевтический архив. –1993. -T.65, №1. - С.60-64. 8. Лисиченко О.В. Синдром Марфана. – Новосибирск: Наука, 1986. -164 с. 9. Смоленский В.С. Болезни аорты. – М.,1964. - С.160-187. 10. Kumar V., Cotran R., Robbins S. Basic Pathology. - Philadelphia. : W. B. Saunders Company, 1992. – 86 p. 11. Mc Kusich V.A. Heritable disorders of connective tissue. Saint Louis: Mosby, 1966.- 499 p.

MARPHAN'S SYNDROME

I. Y. Oliynyk, T. A. Rudyi

Abstract. Two cases of Marphan's syndrome of men at the age of 18 and 26 are described in this research. The diagnosis was made on the basis of the results after a corpses' examination just after their sudden death the findings of medicolegal dissections and necropsy.

Key words: Marphan's syndrome; aneurysm of the ascending aorta; rupture of the aorta.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Надійшла до редакції 12.05.2000 року